

## Věc C-14/04

**Abdelkader Dellas a další**

v.

**Premier ministre a Ministre des Affaires sociales,  
du Travail et de la Solidarité**

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie)]

„Sociální politika – Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků – Směrnice 93/104/ES – Pojem ‚pracovní doba‘ – Působnost – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví, zejména pro maximální dobu odpočinku v týdnu, maximální délku, která je pro pracovníka příznivější – Stanovení pracovní doby v určitých sociálních zařízeních – Pohotovostní služba zahrnující přítomnost pracovníka na pracovišti – Období nečinnosti pracovníka v rámci takové služby – Vnitrostátní systém rozlišeného výpočtu hodin přítomnosti na pracovišti v závislosti na intenzitě činnosti“

Stanovisko generálního advokáta Ruiz-Jaraba přednesené dne 12. července  
2005 . . . . . I - 10256

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 1. prosince 2005 . . . . . I - 10279

## Shrnutí rozsudku

1. *Sociální politika – Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků – Směrnice 93/104 o některých aspektech úpravy pracovní doby – Pracovní doba – Pojem – Pracovníci některých sociálních a zdravotnicko-sociálních zařízení – Vnitrostátní právní úprava, která pro období nečinnosti stanoví systém rovnocennosti s poměrným vážením – Nepřípustnost*  
(Směrnice Rady 93/104)
2. *Sociální politika – Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků – Směrnice 93/104 o některých aspektech úpravy pracovní doby – Příznivější vnitrostátní ustanovení – Limity nebo maximální délky, které mají sloužit k ověření souladu se směrnicí*  
(Směrnice Rady 93/104, čl. 15)

1. Směrnice Rady 93/104/ES o některých aspektech úpravy pracovní doby musí být vykládána v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která, pokud jde o pohotovostní službu vykonávanou pracovníky některých sociálních a zdravotnicko-sociálních zařízení v režimu fyzické přítomnosti na pracovišti, stanoví pro potřeby výpočtu skutečné pracovní doby systém rovnocennosti, který sestává z použití mechanismu vážení s paušálními koeficienty určeného k zohlednění existence období nečinnosti v průběhu pohotovostní služby, pokud není zajištěno dodržení veškerých minimálních požadavků stanovených uvedenou směrnicí s cílem účinně chránit bezpečnost a zdraví pracovníků.

V tomto ohledu totiž kvalifikace doby přítomnosti zaměstnance na pracovišti jako pracovní doby ve smyslu směrnice 93/104 nemůže záviset na intenzitě činnosti pracovníka, ale vyplývá výhradně z jeho povinnosti být k dispozici svému zaměstnavateli.

(viz body 58, 63 a výrok)

2. Článek 15 směrnice 93/104 o některých aspektech úpravy pracovní doby, výslovně povoluje použití nebo zavedení příznivějších vnitrostátních ustanovení na ochranu bezpečnosti a zdraví pracovníků. Přitom v případě, že vnitrostátní právní úprava stanoví, zejména pro maximální týdenní pracovní dobu, maximální délku, která je pro pracovníky příznivější, jsou limity nebo maximální délkami relevantními pro účely zjištění, zda jsou dodržována ochranná pravidla stanovená uvedenou směrnicí, výhradně limity nebo maximální délky, které stanoví uvedená směrnice.

(viz body 51, 63 a výrok)